

Het gebruik van startnummers

Het wedstrijdreglement kent diverse verwijzingen naar (het gebruik) van startnummers. Hoe moet je de verschillende regels nu lezen? Een korte toelichting.

WA

TR5.8: “Een atleet mag aan geen enkele wedstrijd deelnemen als hij niet de juiste startnummers en/of identificatie draagt.”

Startnummers dienen in eerste instantie vooral voor de herkenbaarheid van de atleet, voor juryleden en publiek. Daarnaast is het voor potentiële sponsors natuurlijk ook een mooi middel voor publiciteit. Vandaar dat het reglementair verboden is om ze af te snijden of om te vouwen. (TR5.9) Het is overigens niet verplicht dat een startnummer ook echt een nummer is, het mag ook een naam of andere passende identificatie zijn. (TR5.7)

In sommige gevallen, bijvoorbeeld bij wegwedstrijden, kun je een startnummer ook nog zien als bewijs van inschrijving en bevat het soms ook een chip voor de tijdregistratie.

TR5.7: “Elke atleet krijgt twee startnummers uitgereikt, die tijdens de wedstrijd zichtbaar aan de voorkant van het bovenlichaam en op de rug gedragen moeten worden. (...)”

Bij de grotere nationale en internationale wedstrijden zijn atleten in beginsel verplicht om twee startnummers te dragen, één op de borst en één op de rug. Omdat atleten er hinder van ondervonden en er soms zelfs onterecht door benadeeld werden is besloten om, eerst bij de verticale springonderdelen en enkele jaren geleden ook bij de horizontale springonderdelen, slechts één startnummer toe te staan. Atleten mogen kiezen of ze dat op de borst of de rug willen dragen. In de praktijk wordt meestal alleen het borstnummer gedragen, behalve bij het polsstokhoogspringen.

TR5.7 “(..)Hiervan uitgezonderd zijn de springonderdelen waarbij één startnummer mag worden gedragen, hetzij aan de voorkant van het bovenlichaam, of op de rug. Bij alle technische onderdelen is slechts één startnummer verplicht.”

WMA

Het WMA reglement (voor masters) gaat hierin nog iets verder en staat toe dat bij alle technische onderdelen slechts één startnummer hoeft te worden gedragen (WMA4.3). Dit is alleen van toepassing op wedstrijden die specifiek voor masters worden georganiseerd.

WPA

De WPA maakt onderscheid in de regels voor de diverse classificaties. (WPA6.3) Zo is voor rolstoelatleten één nummer verplicht, aan de achterzijde van de rolstoel, Framerunners één op de rug. Voor beide geldt dat een extra nummer op de helm (of bij framerunners aan de zijkant van het frame) optioneel is. Bij het zittend werpen is een tweetal startnummers verplicht: een op de borst en een op de achterzijde van de werpstool. Voor ambulante atleten zijn de regels gelijk aan die van WA.

Nederlandse situatie

Bij de meeste wedstrijden in ons land wordt door de organisatie maar één startnummer verstrekt, een enkele keer ook helemaal geen startnummer maar daarmee wordt wel het risico op vergissingen bij de jury groter. Over het dragen van de nummers is de laatste jaren regelmatig verwarring geweest. Daarom is per 2018 de NED-bepaling zo gewijzigd dat het nummer bij looponderdelen altijd op de borst moet worden gedragen. In het verleden was een startnummer op de rug vooral ook bedoeld voor de jury aankomst. Tegenwoordig door het gebruik van ET, heeft dat geen meerwaarde meer.

*TR5.7 “►**NED**: Behalve bij kampioenschappen, kan de organisator toestaan dat op alle onderdelen met één startnummer wordt volstaan. In dat geval moet bij de looponderdelen het startnummer op de borst worden gedragen.”*

Bij de technische onderdelen mag de atleet zelf kiezen. Voor de jury is het vaak het handigst om het nummer op de borst te dragen zodat ze kunnen zien wie er (op de aanloop) klaar staat.